

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

6 MARS 1958.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 30 juin 1956
relative à la pension de vieillesse
des travailleurs indépendants.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES CLASSES MOYENNES (1)
PAR M. BOUTET.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition soumise à vos délibérations tend à accorder à la veuve d'un travailleur indépendant la pension à partir de l'âge de 60 ans.

En vertu de la législation en vigueur, ces veuves reçoivent leur pension seulement à l'âge de 65 ans. En effet, l'article 15, § 1er de la loi du 30 juin 1956 stipule que : « Les compléments de rentes et les allocations sont accordés aux conditions suivantes : 1° Les bénéficiaires doivent être âgés de 65 ans au moins; cet âge est ramené à 60 ans pour les femmes;... » L'Administration interprète cet alinéa de la façon suivante : la pension est accordée au travailleur indépendant ou à sa veuve à partir de l'âge de 65 ans et à la femme travailleuse indépendante à partir de l'âge de 60 ans.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Philippart.

A. — Membres : MM. Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyveld, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Cudell, Daman, Deruelle, Dieudonné, M^m Fontaine-Borguet, MM. Massart, Peeters (Justin), Thielemans (Georges), Van Trimpont. — D'haeseler, Merchiers.

B. — Membres suppléants : MM. Dehandschutter, Dequae, Fimmers, Lefèvre, Meyers, Saint-Remy. — Bonjean, Bracops, Hicquet, Nazé, Van Winghe. — Tahon.

Voir :

699 (1956-1957) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

6 MAART 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 30 juni 1956
betreffende het ouderdomspensioen
der zelfstandigen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE MIDDENSTAND (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER BOUTET.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het onderhavige voorstel heeft ten doel het pensioen aan de weduwen der zelfstandigen toe te kennen van de leeftijd van 60 jaar af.

Krachtens de geldende wetgeving krijgen die weduwen hun pensioen pas op 65-jarige leeftijd. Bij artikel 15, § 1, van de wet van 30 juni 1956 wordt immers bepaald : « De aanvullende renten en de toelagen worden verleend onder de volgende voorwaarden : 1° De gerechtigden moeten ten minste 65 jaar oud zijn, en deze leeftijd wordt voor de vrouwen op 60 jaar gebracht... ». Aan deze bepaling wordt door het Bestuur de volgende interpretatie gegeven : het pensioen wordt aan de zelfstandige of aan zijn weduwe vanaf de leeftijd van 65 jaar en aan de zelfstandige arbeider vanaf de leeftijd van 60 jaar toegekend.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Philippart.

A. — Leden : de heren Charpentier, De Clerck, Eeckman, Gendebien, Hermans, Struyveld, Tanghe, Vanden Boeynants, Van Goey, Van Hamme, Verbaanderd. — Boutet, Cudell, Daman, Deruelle, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Massart, Peeters (Justin), Thielemans (Georges), Van Trimpont. — D'haeseler, Merchiers.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Dehandschutter, Dequae, Fimmers, Lefèvre, Meyers, Saint-Remy. — Bonjean, Bracops, Hicquet, Nazé, Van Winghe. — Tahon.

Zie :

699 (1956-1957) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Les auteurs de la proposition de loi veulent donc accorder aux veuves des indépendants le même bénéfice qu'aux femmes travailleuses indépendantes.

Cette proposition a évidemment des conséquences financières que ses auteurs n'envisagent pas dans leurs développements.

Leur attention a été attirée sur ce point par M. le Ministre qui s'est référé à l'article 84 de notre règlement. Les auteurs de la proposition ont fait valoir qu'il leur était impossible d'en calculer l'incidence financière et d'indiquer les ressources pour couvrir la dépense supplémentaire, le plan de financement de la loi sur la pension des travailleurs indépendants étant suranné. Ils demandent au Ministre d'en fournir un nouveau.

Une autre solution à ce problème a retenu l'attention de votre commission : il serait accordé à l'âge de 60 ans une pension de 9000 francs aux veuves des travailleurs indépendants, montant qui atteindrait progressivement 12.000 francs, à l'âge de 65 ans.

A la réunion du 22 janvier 1958, M. le Ministre a déclaré que le nouveau plan de financement réclamé par les membres ne pouvait pas encore être produit.

L'auteur principal de la proposition a demandé à la Commission de prendre néanmoins une décision. L'article 1er étant rejeté par 10 voix contre 7, la proposition tombe.

Le rapport a été admis à l'unanimité.

Le Rapporteur.

M. BOUTET.

Le Président.

M. PHILIPPART.

De indieners van het voorstel willen dus aan de weduwen van de zelfstandigen hetzelfde voordeel toekennen als aan de zelfstandige arbeidsters.

Dit voorstel heeft natuurlijk financiële gevolgen, welke de indieners uit het oog verliczen in hun toelichting.

Zij werden op dit punt attent gemaakt door de Minister, die verwees naar artikel 84 van ons Reglement. De indieners van het voorstel voerden daarbij aan dat het hun onmogelijk was de financiële weerslag ervan te berekenen en aan te geven met welke middelen de bijkomende uitgave kan worden bestreden, omdat het financieringsplan voor het pensioen der zelfstandigen verouderd is. Zij vragen de Minister er een nieuw voor te leggen.

In uw Commissie werd nog een andere oplossing voor dit probleem overwogen : op 60-jarige leeftijd zou een pensioen van 9.000 frank worden verleend aan de weduwen der zelfstandigen, en dat bedrag zou geleidelijk worden verhoogd om op 65-jarige leeftijd 12.000 frank te bereiken.

Op de vergadering van 22 januari 1958 verklaarde de Minister dat het nieuwe financieringsplan, waarom de leden verzocht hadden, nog niet kon worden voorgelegd.

De voornaamste indiener van het voorstel verzocht de Commissie niettemin een beslissing te nemen. Daar het eerste artikel met 10 tegen 7 stemmen werd verworpen, vervalt het voorstel.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever.

M. BOUTET.

De Voorzitter.

M. PHILIPPART.